

קמ:

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

ז' א מ"י פ"ג מהלכות
שחיטה הל' י' טו"ט
י"ד ס' נ"ג פ"ק י'
י"ח ב מ"י שם הל' י' י'
וה"ל כ"מ טו"ט שם
פ"ק ט'
י"ג ב מ"י שם הל' י'
י"ד ב מ"י שם הל' י'
טו"ט שם פ"ק י'
כ"א ה מ"י שם הל' י'
טו"ט שם פ"ק
י"א:
כ"ב ו מ"י שם הל' י'
טו"ט שם פ"ק י'
כ"ג ז מ"י שם הל' ט'
טו"ט שם פ"ק י'
כ"ד ח מ"י שם הל' ט'
טו"ט שם פ"ק י'
טו"ט שם פ"ק י'
טו"ט שם פ"ק י'
טו"ט שם פ"ק י':

שיטה מקובצת
[א] ומהמיתין ליכא
לאחרייזי עלה דרב:

(א) ומהמיתין פ"י י"ג
פ"ט, (ב) ומהמיתין כ"ג,
(ג) ומהמיתין פ"ט י"ג,
(ד) ומהמיתין פ"ט י"ג.

תורה אור השלם

1. קרא דג ואל ילד
עשה עשר ולא במשפט
בהני ימי יעקב
ובאחרייזי יתה נבל
ידיהו י' י'
2. שמה קנה קפח
והמלט וקעה ודגרה
בצלה אק שם נקבצו
דיות אשה רעותה
ישעיהו י' טו
3. כי יקרא קן צפור
לפניו בדרך בל עץ או
על הארץ אפרוחים או
ביצים והוא רבצת על
האפרוחים או על
הביצים לא תקח האם
על הקנים: דברים כ"ו

הנהגות הש"ס

(א) ג' להדיקתו מו דר
אליעזר קמ"ל ואמר ר'
אליעזר חל"ת וי"ב ס' י'
איכא דאמר
ר"א: (ב) י"ב ד"ה אפי'
והי' מפרש לה בנבועות
מן הכל:

הנהגות מהר"ב

רנשבורג

[א] ג' להדיקתו מו דר
אליעזר קמ"ל ואמר ר'
אליעזר חל"ת וי"ב ס' י'
איכא דאמר
ר"א: (ב) י"ב ד"ה אפי'
והי' מפרש לה בנבועות
מן הכל:

הנהגות מהר"ב

רנשבורג

[א] ג' להדיקתו מו דר
אליעזר קמ"ל ואמר ר'
אליעזר חל"ת וי"ב ס' י'
איכא דאמר
ר"א: (ב) י"ב ד"ה אפי'
והי' מפרש לה בנבועות
מן הכל:

הנהגות מהר"ב

רנשבורג

[א] ג' להדיקתו מו דר
אליעזר קמ"ל ואמר ר'
אליעזר חל"ת וי"ב ס' י'
איכא דאמר
ר"א: (ב) י"ב ד"ה אפי'
והי' מפרש לה בנבועות
מן הכל:

א"כ. דאמן נמי מקשה לה ומתקן לה (א) ולא לכלבך ממעט האם כמו
האפרוחים א"כ טמאה נמי מהם אימעי: והפניא א"כ אפרוחים
טרפה חייב לשלח. קס"ד דה"ק אמן של אפרוחים שהן טרפות והאם
כשרה חייב לשלח ולא דרשין תקח לך ולא לכלבך: מיעוט סימנים.
של אפרוחין תחת האם: מהו. לחייבו
בשלח האם כיון שצדו לגמור את
השחיטה תקח לך קרינא ביה ומייב
לשלח או דילמא השמא מיהת כל זמן
שלא גמר בהם סימנים פטור מלשלח
ונוטל את האם בהמה ואח"כ גומר
שחיטה: מעלים. פרוסה על הביצים
והאם רובצת עליה מי היא חלצה דלא
ליבצי שלח דלא קרינא ביה רובצת או
לא: כנפים. נוטל מלפניה: ביצים
מוזרות. שאין אפרוח נא מהן
כדלמרי' במתני' דלא מייבצי בשלח:
מהו שיהיו. א"כ תמלא לומר ביצים
מוזרות מוזל' צ"י סדרי ביצים בני
קיימא זה ע"ג זה מהו א"כ נחשין
ליטול מהמיתין מי היו אמלעים
חלצה ופטור מלשלח או לא: וזכר לאו
כר שלח הוא כדלמרי' לקמן אבל
זכר דברי הכל פטור דהא א"כ כחצי
ובקורא הוא דמחייב ר' אליעזר משום
דכתיב ביה דגירה כדלקמן: חסיל.
עוף טהור ודומה לו: דלמא. הא
דמי בטחור וטחור חייב בקורא נקבה
דמנהגו כקן ומדור בקורא נקבה אפי'
אין הביצים שלה כדלקמן דהואיל
ודרכה הוא לגדלן והאם רובצת קרינא
ביה וזי רובצת על צלת עוף טמא
פטור דכתיב תקח לך ולא לכלבך אבל
עוף אחר בטלה דעתו ואינה בשלח:
ובקשה ודגרה. מה התם דגירה מעליא
דבמינו משחית קרא אף הכא דגירה
מעליא ב' אבל הקורא נקבה אפילו
אין הביצים שלה חייב לשלח דהאם
קרינא ביה הואיל ומנהגו כקן אבל
זכר דלמלא דברי הכל פטור והאם
רובצת כחצי ולא האב רובצת ובקורא
הוא דמחייב ר' אליעזר משום דכתיב
ביה דגירה לא שאל זכר וז"ל נקבה:
כחן דרשן. דלפילו בקורא פטרי אי
לאו דנקבה היא אפי' דכתיב ביה
דגירה א"כ בעינן ולא זכר: מתני'
מפריחים. גדולים: ג' היסא וישם
בין שני רובדי אילן. והביצים תחתיה
אכל העופים סומכים ומגביהים אותה
באיר: כל. שאילו ידמה זה מזה משמט
האם ותפול עליהן חייב ואם נופלת
לגדדין פטור: בינים. בינה מכלן
ובינה מכלן: אפילו כנפים נוגעו
י' כסן פטור. ולקמן מפרש לה
(ב) מן הכל: מה בינים אפילו נגעה
בהן. ואשמועינן פטור דעל בעינן: אף
על גביהן. דקתני חייב דנגעה בה
ומתני' ליכא לאחרייזי אלא דרבי דבצי
נוגעים משום דמתניין במעופפת
הא בין שני רובדי אילן רובצת

אם כן צפור למעוטי עוף טמא ל"ל והתניא
אם אפרוחין טרפה חייב בשילוח אמר אביי
הבי קאמר אפרוח שאמנן טרפה חייב בשילוח
בעי רב הושעיא א' הושיט ידו לקן ושחט
מיעוט סימנים מהו מי אמרין כיון דאילו
שביק להו מטרפי בעינן לך ולא לכלבך
או דלמא כיון דבדור למגמר שחיטה תקח
לך קרינא ביה וחייב בשילוח תיקו בעי ר'
ירמיה משלח מהו שתחין כנפים מהו
שיחוצו ביצים מוזרות מהו שני סדרי ביצים
זו על גב זו מהו זכר על גבי ביצים ונקבה
על גבי זכר מהו יתיקו בעי ר' יוצא וינה על
ביצי תסיל מהו תסיל על ביצי יונה מהו
אמר אביי ת"ש עוף טמא רובץ על ביצי עוף
טהור וטהור רובץ על ביצי עוף טמא פטור
משילוח והא טהור חייב בלמא בקורא: קורא זכר רבי אליעזר מחייב
וחכמים פוטרין: אמר רבי אבהו מאי מעמא דרבי אליעזר אתיא דגירה
דגירה כתיב הכא וקורא דגר ולא ילד וכתיב התם ובקעה ודגרה בצלה
אמר ר"א מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב פשיטא
קורא זכר תנן מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פטרי והא דקתני זכר
להודיעך כחו דרבי אליעזר קמשמע לן (א) ואמר רבי אליעזר מחלוקת בקורא
זכר אבל יבוצר דלמא דברי הכל פטור פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא
רבי אליעזר אפי' זכר דעלמא מחייב והא דקתני קורא זכר להודיעך כחו
דרבנן קמ"ל תניא נמי הכי זכר דעלמא פטור קורא זכר ר"א מחייב וחכמים
פוטרין: מתני' היתה מעופפת בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח
אין כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה
אחת חייב לשלח שנאמר קן מכל מקום והיו שם אפרוחים מפריחים או
ביצים מוזרות פטור מלשלח שנאמר והאם רובצת על האפרוחים או על
הביצים מה אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מוזרות ומה
הביצים צריכין לאמן אף האפרוחין צריכין לאמן יצאו מפריחין: ג' תנו
רבנן רובצת ולא מעופפת יכול אפי' כנפיה נוגעות בקן ת"ל רובצת מאי
תלמודא מילא כתיב יושבת אמר רב יהודה אמר רב היתה יושבת בין
שני רובדי אילן רואים כל שאם תשמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לאו
פטור מיתבי היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה
מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן
מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור לא על
גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה
עליהו והיינו רובדי אילן ה"נ מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור
ארתני היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ליתני רובדי
אילן וכ"ש מעופפת מעופפת איצטריך ליה דאפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
מלשלח והאנן תנן בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אמר ר' ירמיה כי
קתני מתניא בנזע מן הצד איכא דאמר לימא מסייע ליה היתה יושבת
ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי' כנפיה
נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא
נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו והיינו רובדי אילן לא על גביהן
דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן
פטור אי הכי אדקתני סיפא היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
ליתני

קרינא ביה: מה בינים דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו. מלגיל וסוב אין
אינה נגיעה דעל בעינן ואפילו הכי קתני חייב הואיל ועליהן רובצת: ליטני רובדי אילן. ואפי' ש
מעופפת דאינה רובצת: מן הכל. שנוגעת בצדיהן ולא על גביהן: אף על גביהן דלא נגעה עליהו. וסוב אין כלא נגיעה ואפילו הכי הואיל
יושבת חייב דרובצת קרינא ביה: מה בינים דנגעה בהו. דאי לא נגעה לא איצטריך לאשמועינן: אף על גביהן דנגעה בהו. מלמעלה:
ליתני

קרינא ביה: מה בינים דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו. מלגיל וסוב אין
אינה נגיעה דעל בעינן ואפילו הכי קתני חייב הואיל ועליהן רובצת: ליטני רובדי אילן. ואפי' ש
מעופפת דאינה רובצת: מן הכל. שנוגעת בצדיהן ולא על גביהן: אף על גביהן דלא נגעה עליהו. וסוב אין כלא נגיעה ואפילו הכי הואיל
יושבת חייב דרובצת קרינא ביה: מה בינים דנגעה בהו. דאי לא נגעה לא איצטריך לאשמועינן: אף על גביהן דנגעה בהו. מלמעלה:
ליתני

